C U R T E A D E A P E L N O R D

Dosarul nr. 1r-805/2025 Judecătoria Soroca, sediul Central
1-25121791-03-1r-23102025 Judecător: Ghenadie Purici

D E C I Z I E
În Numele Legii

29 ianuarie 2026 mun. Bălți

Colegiul Penal al Curţii de Apel Nord

Avînd în componența sa:
Președintele completului, judecător: Ion Talpa
Judecătorii: Cristina Prisacari și Ecaterina Arseni

a judecat, în ordine de recurs, recursul procurorului în Procuratura Soroca, oficiul Principal Tatiana Andronic declarat împotriva ***sentinţei Judecătoriei Soroca, sediul Central din 29 septembrie 2025*** în cauza penală privind condamnarea lui:

Grosu Marcel a.n. *****, originar și domiciliat în s. *****, studii gimnaziale, holtei, nu are persoane la întreținere, nesupus militar, neangajat în cîmpul muncii, cetățean al Republicii Moldova, anterior condamnat prin:

- sentința Judecătoriei Soroca din 31.01.2024 în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod Penal la 120 ore muncă neremunerată în folosul comunității, antecedente penale stinse,

în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (1) Cod penal,-

Cauza s-a examinat în conformitate cu prevederile art. 364[1] Cod de procedură penală şi s-a aflat în procedură de examinare:
În instanța de fond: 25.08.2025 - 29.09.2025;
În instanța de recurs: 23.10.2025 - 29.02.2026;
Procedura de citare legală executată.

După expunerea esenţei cauzei de către judecătorul raportor, ţinând cont de argumentele recursului, materialele cauzei, pentru expunere asupra recursului, Colegiul penal,-

CONSTATĂ:

Soluția și argumentele instanței de fond:

Prin sentința Judecătoriei Soroca, sediul Central din 29 septembrie 2025, Grosu Marcel a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracţiunii prevăzute de art.186 alin. (1) Cod penal şi în baza acestei Legi i s-a stabilit pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 500 (*cinci sute*) unităţi convenţionale, echivalentul a 25000 (douăzeci şi cinci mii) lei.

S-a admis acţiunea civilă şi s-a încasat de la Grosu Marcel în beneficiul lui Voleac Lilian prejudiciul material în sumă de 4457,40 (patru mii patru sute cinzeci şi şapte) lei 40 bani.

Mijloacele de probă: un DVD-R pe care sunt stocate înregistrările video din 08.08.2025 (f. d. 48), s-a păstrat la materialele cauzei.

Mijloacele de probă: mijloace bănești în sumă de 6550 lei care potrivit recipisei din 09.08.2025 (f. d. 73) au fost restituite părții vătămate Voleac Lilian de lăsat în posesia lui.

Măsura preventivă, obligarea de a nu părăsi ţara, s-a menținut până ce sentința va deveni irevocabilă.

Condamnatului i s-a explicat că conform art. 64 alin. (3^1) Cod Penal este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plăteşte în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărârea devine executorie. În acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral.

Pentru a pronunţa sentinţa, prima instanță, *în fapt,* a constatat că, Grosu Marcel la 08.08.2025, în perioada de timp cuprinsă între orele 09:00-09:30, intenționat, avînd scop de profit, dîndu-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzînd urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestora, aflîndu-se la spălătoria auto ÎI ,,Pușcaș Diana", amplasată în mun. Soroca str. Traian nr. 62, asigurîndu-se că, acțiunile sale nu sunt observate de careva persoane, din automobilul de model ,,Volvo XC60" cu nr/î LLU 345, ce aparținea cet. Voleac Lilian, ce i-a fost încredințat pentru a fi spălat, pe ascuns a sustras și însușit din portmoneul aflat în sertarul torpedoului, bani în numerar și anume: 450 Euro în valoare de 8 837,87 lei, conform cursului valutar stabilit de BNM, 50 lire sterline în valoare de 1 125,66 lei, conform cursului valutar stabilit de BNM și 50 franci elvețieni în valoare de 1043,87 lei, conform cursului valutar stabilit de BNM la data comiterii infracțiunii, astfel, cauzîndu-i părții vătămate Voleac Lilian un prejudiciu material în valoare totală de 11 007,40 lei.

Prin acțiunile sale Grosu Marcel a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 186 alin. (1) din Codul penal – *furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane*.

Solicitările recurentului:

Sentința instanței de fond a fost atacată cu recurs de către procurorul în Procuratura Soroca, oficiul Principal Tatiana Andronic prin care a solicitat casarea parţială a sentinţei Judecătoriei Bălţi, sediul Sîngerei din 29 septembrie 2025 pronunțată în cauza penală de învinuire a lui Grosu Marcel, pentru săvârşirea infracțiunii prevăzută la art. 186 alin. (1) din Codul penal, în partea ce ține de stabilirea pedepsei inculpatului, cu dispunerea rejudecării cauzei, în această parte, în aceeași instanță de fond, în alt complet de judecată, potrivit căreia, Grosu Marcel să fie recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 186 alin. (1) din Codul penal, și în baza acestei legi, ținând cont de prevederile art. 70 alin. (3^1) şi art. 80^1 alin. (1) din Codul penal, să-i fie stabilită pedeapsa sub formă de 1 (un) an închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis.

În conformitate cu prevederile art. 90 alin. (1) din Codul penal, a suspenda condiționat executarea pedepsei cu închisoarea, pe un termen de probă de 2 ani, cu aplicarea următoarelor obligațiuni în conformitate cu prevederile art. 90 alin. (6) lit .a), b) şi e) din Codul penal şi anume: să se prezinte la organul de probațiune la datele fixate de acesta; să anunțe în scris, în prealabil, despre schimbarea domiciliului sau orice deplasare care depăşeşte 5 zile şi să restituie integral părții vătămate Voleac Lilian suma de 4457,40 lei în termen de până la 6 luni, depuse în contul părții vătămate, cu remiterea extrasului din cont Biroului de probațiune Soroca. În caz de întârziere sau neplată până în termenul stabilit, instanța urmează de a revoca suspendarea la cererea Biroului de probațiune Soroca sau a părții vătămate Voleac Lilian, ordonând executarea pedepsei cu închisoare, cu inițierea executării silite asupra bunurilor lui Grosu Marcel.

În motivare recursului, recurentul a menționat că, pedeapsa sub formă de amendă aplicată inculpatului este una prea blândă în condițiile în care inculpatul Grosu Marcel, deja fiind anterior tras la răspundere penală pentru comiterea unei infracțiuni similare, nu și-a făcut concluziile cuvenite și nu a stat pe calea corijării, nu a făcut careva încercări de a evita comportamentul deviant, dar din nou, cu intenție a comis infracţiunea de sustragere pe ascuns a bunurilor altei persoane.

Susține recurentul că, comportamentul ilicit a inculpatului, care anterior, la 31.01.2025 a fost sancționat cu o pedeapsă mai aspră, sub formă de ore de muncă neremunerată în folosul comunității, executarea căreia a finisat-o la 03.06.2024, iar la scurt timp din nou, cu intenție, a comis infracțiunea de furt, nu lasă loc de interpretare că, pedeapsa amenda, aplicată prin prezenta sentință, este una suficientă de a-l corecta și de a-l împiedica pe ultimul să-şi continue activitatea criminală.

Astfel, menționează acuzarea că, în cazul în care inculpatul Grosu Marcel va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea cu suspendarea condiționată, ultimul va simți efectul legii penale, având suficient timp de a-şi revedea comportamentul său deviant şi de a sta pe calea corijării.

Acte de procedură :

La 04 noiembrie 2025, prin încheierea Curții de Apel Nord, prin prisma art. 447 alin. (1) Cod de procedură penală, s-a comunicat participanților la proces că, recursul se judecă fără prezenţa părţilor la proces, totodată în vederea examinării cauzei sub toate aspectele procedurale, prin esența art. 447 alin. (2) Cod de procedură penală, s-a comunicat subiecților vizați în speță posibilitatea de a depune referință asupra recursului formulat împotriva sentinței Judecătoriei Soroca, sediul Central din 29 septembrie 2025.

Astfel, la 04 decembrie 2025 în adresa Colegiului penal al Curții de Apel Nord a parvenit cererea depusă partea vătămată prin care a susținut cererea de recurs depusă de către procuror cu solicitarea de a fi admis, reieșind din cele expuse.

Aprecierea Colegiului:

Verificând argumentele recursului în raport cu materialele cauzei şi prevederile legii, Colegiul a ajuns la concluzia că, recursul este nefondat și urmează a fi respins din următoarele considerente:

Colegiul îşi va întemeia soluţia reţinută în baza art. 449 alin. (1) pct. 1) lit. a) Cod de procedură penală conform căruia, (1) Judecând recursul, instanţa adoptă una din următoarele decizii: 1) respinge recursul, menținând hotărârea atacată, dacă: a) *recursul este nefondat*.

În motivarea soluţiei reţinute pe caz, Colegiul ţine să menţioneze că, cauza penală în privinţa inculpatului Grosu Marcel de către instanța de fond a fost judecată în temeiul art. 364^1 Cod de procedură penală, în baza probelor administrate la faza urmăririi penale, acceptate în corespundere cu alin. (3) a normei indicate de către inculpatul Grosu Marcel prin cererea depusă personal până la începerea cercetării judecătoreşti pe caz.

Instanța de fond, chestionând inculpatul Grosu Marcel în ce privește recunoașterea bazei probante administrate pe caz şi a faptelor reținute în rechizitoriu, instanța în corespundere cu art. 364^1 alin. (4) Cod de procedură penală, prin încheierea protocolară a admis cererea inculpatului pe motiv că din probele administrate, rezultă că fapta este stabilită, iar în cauză sunt suficiente date cu privire la personalitatea sa, ce ar permite stabilirea corectă a pedepsei penale, după care a recurs la interogarea inculpatului potrivit regulilor de audiere a martorului, efectuând cercetarea nemijlocită a bazei probante administrate pe caz.

Inculpatul Grosu Marcel depunând în instanța de fond declarații consecvente referitor la faptele comise, a recunoscut pe deplin vinovăția imputată de comitere a infracțiunii.

Făcând o apreciere obiectivă a aspectelor de fapt şi de drept ale cauzei prin prisma bazei probante administrate de către organul de urmărire penală, Colegiul ajunge la concluzia privind legalitatea sentinței adoptate în partea încadrării juridice a acțiunilor inculpatului Grosu Marcel, în baza art. 186 alin. (1) Cod penal – *furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane*.

Concluzia descrisă se confirmă prin probe pertinente și concludente care au fost cercetate de instanța de fond și care în ansamblul lor, din punctul de vedre al coroborării, dovedesc cu certitudine vinovăția inculpatului de săvârșirea infracțiunii incriminate.

Colegiul consideră că, instanța de fond a adoptat o sentință legală şi întemeiată, apreciind fiecare probă din punct de vedere al pertinenței, concludentei, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punctul de vedere al coroborării lor, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală.

La fel, Colegiul penal reț ine că, sentința corespunde prevederilor art. 384, 389 și 364[1] Cod de procedură penală, conține probe de vinovăție acceptate de inculpat și sub acest aspect sentința nici nu se contestă.

De asemenea, sentința nu a fost contestată nici în partea calificării faptei inculpatului și nici Colegiul penal nu a stabilit careva motive de a interveni în ea în ce privește aspectul încadrării acțiunilor inculpatului, apreciind-o ca fiind legală, adoptată cu respectarea dispozițiilor procesual-penale privind administrarea probelor.

Potrivit textului recurentului înaintat de acuzatorul de stat se invocă că, pedeapsa stabilită sub formă de amendă nu va duce la corectarea lui Grosu Marcel în coraport cu personalitatea sa, ultimul fiind anterior în conflict cu legea penală, motiv pentru care se solicită casarea sentinței instanței de fond în latura individualizări pedepsei penale cu rejudecarea cauzei și adoptarea unei noi pedepsei mai aspre de închisoare, totodată cu aplicarea în speță a prevederilor art. 90 Cod penal.

Reieșind din motivele invocate în recurs, Colegiul penal reține că, acuzatorul de stat este de acord cu starea de fapt stabilită de prima instanță, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, însă nu este de acord cu pedeapsa stabilită.

În acest sens, Colegiul penal reține că, instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt și de drept, vinovăția inculpatului, care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, apreciind faptele săvârșite de acesta, încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat. Cercetarea judecătorească s-a

efectuat cu respectarea dispozițiilor procesual-penale privind administrarea probelor.

Sentința în cauză a fost atacată în partea stabilirii pedepsei, motiv pentru care instanța de recurs se va expune doar în partea stabilirii și individualizării pedepsei.

Astfel, reieșind din textul recursului înaintat de acuzatorul de stat, Colegiul penal consideră necesar de respinge recursul declarat de procuror în partea individualizării pedepsei inculpatului din următoarele considerente:

Conform prevederilor art. 61 alin.(1) Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor.

Potrivit alin. (2) al aceleiaşi dispoziţii legale, pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârșirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaţilor, cât şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Potrivit art. 75 alin. (1) Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracţiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispozițiile Părţii generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanța de judecată ţine cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Potrivit alin. (2) al aceleiași dispoziții legale, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Mai mult, urmează a fi reţinut că din dispoziţiile art. 75 alin. (l) Cod penal se desprind trei criterii generale cu valoare de principiu. Pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală şi individualizată.

Ca urmare, pedeapsa penală este echitabilă atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât de către condamnat, precum şi de alte persoane.

Legalitatea pedepsei impune instanței obligația de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea Specială şi în strictă conformitate cu dispozițiile Părţii Generale a Codului penal al RM.

Individualizarea pedepsei constă în obligația instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi pedepsei penale.

După această clarificare instanța accentuează că, pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii penale şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Limitele termenelor de pedeapsă prevăzute în partea specială sunt determinate de încadrarea juridică a faptei şi reflectă gravitatea infracțiunii săvârşite.

Gravitatea acesteia constă în modul şi mijloacele de săvârșire a faptei, de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce.

Cuantumul pedepsei, în afară de gravitatea infracțiunii săvârşite, se stabilește având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situația materială, familială sau socială, prezența sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârșirea infracțiunii, deci este vorba de personalitatea infractorului.

Pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în așa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale şi evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

La caz Colegiul indică că, instanța de fond a apreciat corespunzător circumstanțele reale și personale ale inculpatului și a stabilit o pedeapsă echitabilă și proporțională faptelor comise.

În acest sens Colegiul relevă că, inculpatul Grosu Marcel și-a recunoscut vina, anterior a fost condamnat, prezența circumstanței atenuante conform art. 76 Cod Penal: *săvîrşirea infracţiunii de către o persoană care a atins vîrsta de 18 ani dar nu a atins vîrsta de 21 ani*; lipsa circumstanțelor agravante conform art. 77 Cod Penal, la locul de trai inculpatul se caracterizează satisfăcător. La evidenţă la medicul psihiatru şi narcolog nu se află.

Potrivit certificatului nr. 34/1277 din 04.06.2024 eliberat de Biroul de Probațiune Soroca, Grosu Marcel a executat pedeapsa stabilită prin sentința Judecătoriei Soroca din 31.01.2024, fiind exclus de la evidență (*f.d. 62*).

Astfel, reieșind din circumstanțele cazului Completul judiciar constată că, prima instanță just a conchis că scopul pedepsei poate fi asigurat și fără izolarea inculpatului de societate, prin stabilirea pedepsei sub formă de amendă în cuantumul nominalizat în dispozitivul sentinței.

Colegiul penal apreciază că, soluția instanței de judecată s-a întemeiat pe asigurarea principiului aplicării unei pedepse echitabile, pornind de la evaluarea gradului influenței pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării inculpatului,

apreciind obiectiv toate circumstanțele prezentei cauze. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

De asemenea, o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate. Or, conform Regulii nr. 6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de miniștri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancțiunilor aplicate în comunitate (adoptată de Comitetul de Miniștri în 19 octombrie 1992 cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegațiilor de Miniștri), potrivit căreia „*natura şi durata sancţiunilor şi măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporţională cu gravitatea infracţiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, decât să se ţină seama de situaţia personală*”.

Potrivit, Recomandării nr. R(92)17, s-a consacrat expres caracterul de *ultimul remedium* al pedepselor privative de libertate, or art. 75 alin. (2) Cod penal, prevede că pedepsele privative de libertate au un **caracter excepțional *și se aplică atunci când gravitatea infracțiunii și personalitatea infractorului fac necesară pedeapsa cu închisoarea și o altă pedeapsă (alternativă) este insuficientă și nu și-ar atinge scopul.***

De asemenea, Recomandarea Comitetului de Miniștri ai statelor membre referitoare la consistența la aplicarea pedepselor R(92)714 stabilește că, „***condamnările anterioare nu trebuie să fie folosite automat împotriva inculpatului***”.

În această ordine de idei, Colegiul penal notează că, argumentele recurentului pe faptul că, *anterior cel din urmă fiind condamnat, iar pedeapsa stabilită pentru fapta comisă nu este proporţională restabilirii echităţii sociale*, nu constituie un factor cheie ce ar dirija automat plasarea subiectului de drept în mediul carceral, or pedeapsa sub formă de amendă de asemenea constituie o sancțiune din partea Statului ce în opinia instanței va avea drept scop garantarea unei șanse asupra convingerii lui privind respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte pasibile de răspundere penală.

Subsecvent, instanța de recurs ține a trece în revistă faptul că deși subiectul activ al infracțiunii anterior a fost condamnat totuși este de menționat că la moment nu dispune în sarcina sa de careva antecedente penale în condițiile în care a executat pedeapsa stabilită prin sentința Judecătoriei Soroca din 31.01.2024, fiind de altfel exclus de la evidență Biroul de Probațiune Soroca (*f.d. 62*), circumstanțe ce se reliefează perfect prevederilor art. 111 alin. (1) lit. 3) Cod penal, potrivit

căror, s*e consideră ca neavând antecedente penale persoanele: condamnate la o pedeapsă mai blândă decât închisoarea – după executarea pedepsei.*

Prin urmare, având în vedere toate împrejurările cauzei instanța de recurs consideră că, pedeapsa sub formă de amendă o să convingă inculpatul de necesitatea respectării legii penale şi evitarea în viitor a săvârşirii unor fapte similare.

Sintetizând cele relatate, Colegiul penal consideră că, instanța de fond a emis o sentință motivată și întemeiată în privința lui Grosu Marcel și i-a aplicat o pedeapsă echitabilă conform Părții Generale a Codului penal și în strictă conformitate cu prevederile Părții Speciale, care va atinge scopul legii penale, va restabili echitatea socială, va corecta condamnatul şi va preveni săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și din partea altor persoane, motiv pentru care analizând temeiurile nominalizate în raport cu motivele invocate în recurs Colegiul penal constată că, acestea nu-și găsesc confirmarea la judecarea recursului declarat, neexistând motive temeinice de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârii contestate cu remiterea cauzei la rejudecare, din care considerente sentința Judecătoriei Soroca, sediul Central din 29 septembrie 2025, urmează a fi menținută fără modificări.

În conformitate cu prevederile art. 449 alin.(1) pct.1) lit. a) Cod de procedură penală, Colegiul penal,-

D E C I D E:

Recursul procurorului în Procuratura Soroca, oficiul Principal, Tatiana Andronic declarat împotriva sentinţei ***Judecătoriei Soroca, sediul Central din 29 septembrie 2025***, prin care **Grosu Marcel** a fost recunoscut vinovat de comiterea infracţiunii prevăzute de art. 186 alin. (1) Cod penal, se respinge ca nefondat, sentință care se menţine fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului:
Judecător: **Judecător:** **Judecător:**